

Repertoriumnummer 2016 /3929
Datum van uitspraak 19.05.2016
Rolnummer 15/1847/A
Aud. nr. 15/3/06/273
OCMW
Eindvonnis EV Eindvonnis

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €

Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vonnis

Kamer 16

IN DE ZAAK :

De heer *A*, met laatst gekende woonplaats te
alwaar hij ambtshalve werd geschapt op 16 december 2013
en thans verblijvende te

eisende partij, vertegenwoordigd door Mr. Leila TIJINI loco Mr. Marc LIBERT, advocaten;

TEGEN :

Het *B*
gevestigd te

verwerende partij, vertegenwoordigd door Mr. Guido SMEYERS, advocaat;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gelet op de wet van 10 oktober 1967, houdend het Gerechtelijk Wetboek.

I. DE PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van :

- het gedinginleidend verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 02/07/15;
- de regelmatige oproeping (art. 704 § 2 Ger.W.) van partijen voor de openbare terechtzitting van de 16^e kamer op 10/09/15, waar de zaak tegensprekelijk werd uitgesteld naar de openbare terechtzitting van de 16^e kamer op 05/11/15;
- de beschikking (art. 747 § 2 Ger.W.) dd. 05/11/15, met regelmatige oproeping van partijen voor de openbare terechtzitting van de 16^e kamer van 24/03/16; het verbeterend bericht met oproeping van de partijen voor de openbare terechtzitting van de 16^e kamer van 10/03/16;
- de conclusie dd. 15/12/15 voor verwerende partij;
- de conclusie dd. 04/02/16 voor eisende partij;
- het administratief dossier van verwerende partij;
- de stukkenbundel van eisende partij.

Op de openbare terechtzitting van 10/03/16 hebben partijen gepleit. Het Openbaar Ministerie heeft een mondeling advies uitgebracht, waarop niet werd gerepliceerd, waarna de zaak in beraad werd genomen.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING

De heer *A*, hierna "eiser" genoemd, stelde beroep in tegen de beslissing dd. 30/03/15 van het *B*, hierna "het *B*" genoemd.

Met deze beslissing weigert het *B* de toekenning aan eiser van :

- het recht op maatschappelijke integratie, onder de vorm van het leefloon als samenwonende persoon, met ingang van 13/02/15;
- een referentieadres.

Motivering van deze beslissing :

*"(...) Indien betrokkene de nodige motivatie toont tot tewerkstelling kan het *B* ervan uitgaan dat hij onmiddellijk contact opneemt met groep Intro op maandag 30/03/15.*

Betrokkene heeft nagelaten de werkgever te contacteren.

Betrokkene is momenteel niet dakloos en voldoet dus niet aan de voorwaarden om zich te kunnen inschrijven met een referentieadres. Hij heeft onderdak gevonden bij een vriendin te 1652 Alseberg, (...) en kan zich op dit adres domiciliëren. (...)"

Eiser vordert de vernietiging van de bestreden beslissing, en de veroordeling van het *B* tot de toekenning van :

- een referentieadres,
- een recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van een leefloon, vanaf 13/02/15.

Tot slot vordert eiser de veroordeling van het *B* tot alle kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, welke hij begroot op 1.320,00 € alsook de uitvoerbaarheid bij voorraad van het tussen te komen vonnis.

III. BEVOEGDHEID en ONTVANKELIJKHEID

De rechtbank is bevoegd om kennis te nemen van het geschil.

Het verzoekschrift dd. 02/07/15 tot beroep tegen de beslissing dd. 30/03/15, aan eiser ter kennis gebracht met brief ten vroegste verstuurd op 03/04/15 (de datumstempel vermeldt verkeerdelijk 03/04/14), werd ingediend binnen de termijn van 3 maanden voorzien door artikel 23 van de Wet van 11/04/95 tot invoering van het Handvest van de sociaal verzekerde en door artikel 47 § 1 van de RMI-wet van 26/05/2002.

De vordering is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Eiser (°04/07/69) had vanaf 21/08/12 een referentieadres bij het *B* van ELSENE, doch werd daar ambtshalve afgevoerd op 16/12/13 (stuk 8 van eiser).

In november 2014 bood eiser zich voor het eerst aan bij het *B*. Hij verklaarde dat hij verbleef bij een vriendin te Beersel, komende van Namen waar hij bij vrienden verbleef en gerechtigd was op een leefloon (dit werd later bevestigd door het *B* van NAMEN : leefloon van 17/07/13 tot 01/10/14, 'ingetrokken omdat mr niet te contacteren was' p.9 sociaal verslag).

Eiser diende op 18/11/14 een aanvraag in tot het verkrijgen van een referentieadres. Op 05/12/14 vroeg hij het leefloon als samenwonende persoon aan.

Het *B* startte onmiddellijk met de begeleiding van eiser naar werk; een eerste afspraak met de trajectbegeleider van het *B* ging reeds door op 20/11/14.

Tijdens navolgende gesprekken gaf eiser aan dat hij door het *B* zelf tewerkgesteld wenste te worden (artikel 60 § 7 van de *B* -wet) en dat hij een opleiding tot heftruckbestuurder wenste te volgen.

Na het voeren van een sociaal onderzoek weigerde het *B* om een referentieadres en een leefloon toe te kennen aan eiser (beslissing dd. 22/12/14 tot uitstel van beslissing voor verder sociaal onderzoek en eigenlijke beslissing dd. 05/01/15).

Eiser stelde daartegen een beroep in, dat gegrond werd verklaard met vonnis dd. 11/09/15 (rolnummer 15/853/A).

Het *B* stelde hoger beroep in tegen dit vonnis, en de zaak is thans hangende bij het Arbeidshof te Brussel onder rolnummer 2015/AB/921.

Hangende de procedure voor de arbeidsrechtbank (rolnummer 15/853/A) diende eiser een nieuwe aanvraag in bij het *B* : op 13/02/15 vroeg hij opnieuw een referentieadres en een leefloon als samenwonende persoon aan.

Tijdens het sociaal onderzoek, met name op 27/03/15, werd het *B* er door de trajectbegeleider van eiser bij de VDAB van ingelicht dat eiser in aanmerking kwam voor een tewerkstelling bij GROEP INTRO (werkgever sociale economie) met onmiddellijke indiensttreding op 30/03/15. Het betrof een 'werkervaringsproject' (WEP).

Eiser bood zich echter niet aan bij de werkgever.

Hierna volgde de bestreden beslissing.

V. BESPREKING

1.

Wat eisers recht op maatschappelijke integratie betreft, strekt de betwiste periode zich uit van 13/02/15 tot en met 27/09/15.

Ingevolge een nieuwe aanvraag van eiser, besliste het *B* immers op 26/10/15 om het leefloon aan eiser toe te kennen vanaf 28/09/15 mits strikte begeleiding van eiser naar werk. Aan deze toekenning zou een einde gekomen zijn in december 2015 omdat het *B* geen nieuws meer had van eiser.

2.

Het *B* weigert de toekenning van het recht op maatschappelijke integratie, in de vorm van een leefloon, wegens een gebrek aan werkbereidheid in hoofde van eiser.

Krachtens artikel 3, 5° van de Wet van 26 mei 2002 (hierna "RMI-wet") moet een persoon, om het recht op maatschappelijke integratie te kunnen genieten, werkbereid zijn, tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen niet mogelijk is.

De werkbereidheid van eiser werd reeds van bij de eerste intake in vraag gesteld door het *B*. Op 05/01/15 weigerde het *B* reeds om het leefloon toe te kennen als volgt : *"Betrokkene is reeds 3 jaar werkloos. Hij dient zijn jobkeuze te verruimen en niet enkel te beperken tot heftruckchauffeur. Betrokkene dient ook aan te tonen actief op zoek te zijn naar werk"*.

Het beroep tegen deze beslissing, die de periode van 05/12/14 tot en met 12/02/15 betreft, is nog hangende bij het Arbeidshof te Brussel.

Dit neemt niet weg dat eiser minstens vanaf 05/01/15 wist wat van hem werd verwacht in het kader van zijn recht op maatschappelijke integratie, met name : actief naar werk zoeken.

Eiser legt echter geen enkel sollicitatiebewijs neer voor de volledige betwiste periode, die zich toch uitstrekt over 7,5 maanden.

Eiser legt het bewijs voor van een online-sollicitatie op 20/10/15 bij KONVERT INTERIM, van drie online-sollicitaties op 21/10/15 bij TEMPO-TEAM, van een online-inschrijving bij MANPOWER en bij AGO op 20/10/15, en van een telefonisch contact dd. 23/10/15 met het oog op een inschrijving bij ACCENT INTERIM.

Deze initiatieven vallen echter buiten de betwiste periode, zodat er geen rekening mee kan worden gehouden bij de beoordeling van het voorliggend geschil.

De inschrijving als werkzoekende bij de gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling geldt op zich en alleenstaand niet als bewijs van werkbereidheid; daarvoor is dergelijke inschrijving te vrijblijvend in hoofde van een persoon die niet gerechtigd is op werkloosheidsuitkeringen. Hetzelfde geldt *a fortiori* voor de inschrijving bij uitzendkantoren.

Het incident dd. 30/03/15 (dus vallend in de betwiste periode) aangaande de jobaanbieding bij GROEP INTRO werd door het *B* voorts terecht beschouwd als tekenend voor het gebrek aan werkbereidheid in hoofde van eiser.

Op grond van het administratief dossier blijken volgende feiten :

- eiser had op 26/03/15 een afspraak bij de VDAB waarbij hem een job als fietshersteller bij GROEP INTRO werd aangeboden, voor onmiddellijke indiensttreding (WEP-contract van 6 maanden) op voorwaarde van het goed verlopen van een proefdag op maandag 30/03/15;
- eiser had hierover opnieuw een telefonisch contact met de VDAB op vrijdag 27/03/15 in de vroege namiddag *"Ik heb ~~f~~ aan de lijn gekregen. Ik heb het initiatief bij hem gelegd om contact op te nemen met Groep Intro. Deze mensen zijn op dit moment niet beschikbaar maar ze verwachten maandag het eerste uur een telefoontje van mijnheer. Ik volg dit verder op en hoop al tegen maandag middag iets concreet te kunnen melden. Het is mij toch al opgevallen dat hij al heel wat gemotiveerder klonk dan gisteren"* (e-mail van de VDAB aan het *B*);
- eiser heeft op maandagochtend 30/03/15 geen contact opgenomen met GROEP INTRO;
- daarom deed GROEP INTRO op 30/03/15 zelf nog pogingen om eiser telefonisch te contacteren, doch eiser was onbereikbaar (e-mail van de VDAB aan het *B*);
- ook het *B* slaagde er niet in om eiser te bereiken op 30/03/15 in de namiddag.

Dit alles spreekt tegen dat eiser er slechts laattijdig kennis van kreeg dat hij verondersteld werd om contact op te nemen met GROEP INTRO voor deelname aan een proefdag op 30/03/16. De mail waarnaar eiser verwijst (waaruit blijkt dat er een verkeerd telefoonnummer in zijn VDAB-dossier stond) dateert van 26/03/15, en vast staat dat eiser op 27/03/15 nog een telefonisch contact had met de VDAB, waarin hem werd uitgelegd welke stappen hij diende te ondernemen om in aanmerking te komen voor de tewerkstelling.

Tot op heden werd door eiser geen valabele uitleg verstrekt waarom hij niet inging op het aanbod.

Eiser bewijst niet dat hij tijdens de betwiste periode voldeed aan de voorwaarde gesteld in artikel 3, 5° van de RMI-wet. De bestreden beslissing is op dit punt volledig naar recht verantwoord, en het beroep van eiser ongegrond.

3.

Het *B* weigert de toekenning van een referentieadres aan eiser, omdat eiser inwoont bij 'een vriendin' te Beersel en bijgevolg niet dakloos is.

Eiser repliceert dat hij zijn adres niet officieel kan vestigen bij die vriendin, omdat deze dat weigert 'en hij haar niet kan dwingen om hem officieel te laten inschrijven op haar adres'.

Artikel 1, § 2 van de Wet van 19/07/91 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (B.S., 03/09/91, p. 19075), bepaalt :

"De personen bedoeld in § 1, eerste lid, 1°, worden op hun aanvraag door de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven, ingeschreven op een referentieadres :

- wanneer zij in een mobiele woning verblijven;

- wanneer zij om beroepsredenen of bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben.

Onder referentieadres wordt verstaan het adres van ofwel een natuurlijke persoon die is ingeschreven in het bevolkingsregister op de plaats waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd, ofwel een rechtspersoon en waar, met de toestemming van deze natuurlijke persoon of deze rechtspersoon, een natuurlijke persoon zonder vaste verblijfplaats is ingeschreven.

De natuurlijke persoon of de rechtspersoon die de inschrijving van een andere persoon aanvaardt als referentieadres, verbindt zich ertoe daar alle voor die persoon bestemde post of alle administratieve documenten te laten toekomen. Hierbij mag de natuurlijke persoon of de rechtspersoon geen winstbejag nastreven. Enkel verenigingen zonder winstoogmerk, stichtingen en vennootschappen met sociaal oogmerk die minstens vijf jaar rechtspersoonlijkheid genieten en die zich in hun statuten tot doel hebben gesteld onder meer de belangen van één of meer rondtrekkende bevolkingsgroepen te behartigen of te verdedigen, kunnen optreden als rechtspersoon bij wie een natuurlijk persoon een referentieadres kan hebben.

In afwijking van het vorige lid worden de Belgische onderdanen die verbonden zijn aan de Krijgsmacht en de gezinsleden die hen vergezellen, in garnizoen in het buitenland, en die geen verblijfplaats meer hebben in België, ingeschreven op het door de minister van Landsverdediging vastgestelde referentieadres.

Op dezelfde wijze worden de personen die bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben en die bij gebrek aan inschrijving in de bevolkingsregisters geen maatschappelijke bijstand kunnen genieten van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of om het even welk ander sociaal voordeel, ingeschreven op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven. (...)" (eigen onderlijning).

Artikel 20 § 3 van het Koninklijk Besluit van 16/07/92 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, B.S., 15/08/92, p. 18028) bepaalt :

“De personen die, doordat zij geen of niet langer een verblijfplaats hebben, de maatschappelijke bijstand vragen in de zin van artikel 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of het bestaansminimum waarin de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum voorziet, komen in aanmerking voor de inschrijving op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een gemeente wegens een gebrek aan voldoende bestaansmiddelen.

Met het oog op hun inschrijving in de bevolkingsregisters, geeft het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hen een document waarin wordt bevestigd dat aan de voorwaarden voor een inschrijving op het adres van het centrum is voldaan.

Na inschrijving op basis van het voormelde document, moeten de betrokken personen zich minstens een keer per trimester aanmelden bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelt aan het college van burgemeester en schepenen mee welke personen onder hen niet meer voldoen aan de voorwaarden die vereist zijn om hun inschrijving op het adres van het centrum te behouden. Na inzage van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn overgelegde documenten, voert het college van burgemeester en schepenen hen van het bevolkingsregister af.” (eigen onderlijning).

Deze bepalingen komen erop neer dat enkel personen die geen verblijfplaats hebben in aanmerking komen voor de inschrijving op het adres van het B ' van een gemeente, en dit slechts in zoverre zij onvoldoende bestaansmiddelen hebben om zichzelf een dak boven het hoofd te verschaffen.

Eiser beschikt over een vast verblijfsadres te Beersel. Hij is bijgevolg niet dakloos.

Het betreft geen adres waar eiser slechts voorlopig wordt opgevangen, om hem kortstondig uit de nood te helpen : eiser is immers vanuit Namen, waar hij nochtans leefloongerechtigd was, verhuisd naar dit adres; bovendien verblijft hij er ononderbroken sinds november 2014 tot op heden.

Het standpunt van de dame die reeds is ingeschreven op het vast verblijfsadres van eiser, en die niet zou wensen dat eiser aldaar eveneens wordt ingeschreven, doet niets terzake.

Haar akkoord zou enkel vereist zijn, in zoverre eiser op haar adres een referentieadres zou aanvragen, doch dit is niet de hypothese die voorligt (een referentieadres is per wettelijke definitie het adres van een natuurlijke persoon waar deze persoon niet vast verblijft).

“De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.” (art. 16 § 1 van het K.B. van 16/07/92).

Eiser is wettelijk verplicht om zich in te schrijven op het adres van zijn hoofdverblijfplaats. Het gemeentebestuur heeft overigens de taak om personen op te sporen die hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben in de gemeente zonder ingeschreven te zijn in de registers, met behulp van de politie, en kan hen desnoods van ambtswege inschrijven (art. 9 en art. 14 van het K.B. van 16/07/92).

De bestreden beslissing is ook op dit punt volledig naar recht verantwoord, en het beroep van eiser ongegrond.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Na eensluidend mondeling advies van mevrouw B. STROOBANT, eerste substituut-arbeidsauditeur;

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg;

Verklaart de vordering van de heer *A* , ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 1017, 2e lid Ger.W. het *B*
tot de kosten, door eisende partij begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 1.320,00 EUR, maar door de rechtbank herleid tot 120,25 EUR (artikel 4 van het K.B. van 26/10/07 - basisbedrag).

Aldus gevonnist door de 16^e Kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel,
waar zitting hielden:

M. CASSIERS Rechter – Voorzitter van de Kamer
M. POPPE Rechter in sociale zaken - werkgever
M. VERSCHOOTEN Rechter in sociale zaken – werknemer

En uitgesproken ter openbare zitting van 13-05-2016
waar aanwezig was:

M. CASSIERS Rechter – Voorzitter van de Kamer
bijgestaan door I. VAN BRIEN-Griffier

De Griffier,

De Rechters in sociale zaken,

De Rechter,

I. VAN BRIEN

M. POPPE – M. VERSCHOOTEN

M. CASSIERS